

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

12 квітня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Вовка Павла Вячеславовича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Вовка Павла Вячеславовича** (далі – Кандидат), який є головою Окружного адміністративного суду м. Києва, Громадська рада доброчесності виявила дані, що дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Одним із основоположних принципів функціонування судової влади є незалежність суддів. Відповідно до п. 12 Висновку Консультативної ради європейських суддів №1 «Щодо незалежності, ефективності та ролі суддів» «Судова влада повинна користуватися довірою не тільки з боку сторін у конкретній справі, а й з боку суспільства загалом. Суддя повинен не тільки бути насправді вільним від будь-якого неналежного зв'язку, упередження або впливу, але він чи вона також повинні бути вільними від цього в очах розумного спостерігача. В іншому випадку довіра до незалежності судової влади буде підірвана». ([https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CCJE\(2001\)OP1&Sector=secDGHL&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=FEF2E0&BackColorIntranet=FEF2E0&BackColorLogged=c3c3c3&direct=true](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CCJE(2001)OP1&Sector=secDGHL&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=FEF2E0&BackColorIntranet=FEF2E0&BackColorLogged=c3c3c3&direct=true))

Водночас Кандидат має стійку репутацію особи, яка пов'язана з різними політичними колами. Про ці зв'язки свідчать такі факти.

По-перше, згідно з даними суддівського досьє, безпосередньо перед початком професійної кар'єри судді у 2006-2007 р. Кандидат працював помічником народного депутата України Сергія Ківалова, який на той час очолював Комітет з питань правосуддя Верховної Ради України. У свою чергу, цей політик відомий своїми широкими негативними впливами на судову систему України. Прикладом застосування цього впливу є негативна роль Сергія Ківалова у незаконному звільненні судді Верховного Суду України, описаного у рішенні Європейського суду з прав людини у справі «Олександр Волков проти України» (http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/974_947).

По-друге, відповідно до даних програми журналістських розслідувань «Схеми: корупція в деталях» 16 травня 2016 р. в одному з елітних київських ресторанів Кандидат провів зустріч

з народним депутатом України від «Блоку Петра Порошенка» Олександром Грановським, який є фігурантом численних журналістських розслідувань, та, за повідомленнями ЗМІ, є «куратором» у прокуратурі і судах від органів влади. Журналісти-розслідувачі пов'язують цю зустріч з розглядом Окружним адміністративним судом м.Київ резонансних справ, хоча сам Кандидат такий зв'язок заперечує (<http://www.radiosvoboda.org/a/27745894.html>).

По-третє, відповідно до наказу Міністра внутрішніх справ України № 90108 від 11.06.2014 р. Кандидат був нагороджений пістолетом «Форт 17» калібру 9 мм. Також за даними журналістського розслідування, опублікованого в Інтернет-виданні «Українська правда» у 2014 р., нагородну зброю від Міністра внутрішніх справ отримали ще 8 суддів: Голова Київського апеляційного адміністративного суду, Голова Вищого адміністративного суду України, Голова Вищого господарського суду України, Заступник Голови Вищого господарського суду України, Голова Київського апеляційного господарського суду, Голова Харківського апеляційного господарського суду, Голова Господарського суду Харківської області та суддя Конституційного Суду України (<http://www.pravda.com.ua/articles/2017/01/13/7132304/>)

З цього приводу зазначаємо, що відповідно до вимог закону, чинного на момент нагородження суддів, будь-яких заборон щодо нагородження суддів зброєю не існувало, якщо таке нагородження не пов'язане зі здійсненням суддею правосуддя. Однак, ми також враховуємо висновок експертів Венеційської комісії, згідно з яким відповідні положення національного законодавства створювали для органів влади можливості «віддячити» потрібним суддям (див. п. 40, 129 Висновку Венеційської щодо Закону України «Про судоустрій і статус суддів» ([http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2010\)026-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2010)026-e)).

На думку Громадської ради доброчесності, сам факт нагородження окремих суддів зброєю породжує обґрунтовані сумніви щодо їх майбутньої неупередженості та політичної нейтральності. Ці сумніви посилюється з огляду на те, що нагородну зброю у семи з восьми випадків отримали судді, які займають адміністративні посади. Занепокоєння викликає також та обставина, що Кандидат є Головою Окружного адміністративного суду, який відповідно до вимог процесуального законодавства розглядає справи, однією зі сторін у яких є Міністерство внутрішніх справ України.

Оцінюючи ці обставини у сукупності, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат не може сприйматися як вільний від будь-якого неналежного зв'язку, упередження або впливу в очах розумного спостерігача.

2. Подаючи декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2015 р. (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/aeaf8ba3-75c1-46c7-81ea-42764a98c941>), Кандидат вказав про належність йому на праві власності, володіння або користування такого майна:

- 1) квартири площею 83. 9 кв. м. у м. Києві, що належить Кандидату на праві спільної часткової власності з 2004 р, невідомої вартості;
- 2) легкового автомобіля, моделі ACURA MDX, 2008 р. випуску, що належить Кандидату на праві власності з 2008 р., невідомої вартості;
- 3) колекції картин, що належить Кандидату на праві власності, вартість і період набуття якої не вказані декларантом (мінімальна вартість становить – 121. тис. 800 грн.);

- 4) ікон, що належать Кандидату на праві власності, вартість і період набуття яких не вказані декларантом (мінімальна вартість становить – 121. тис. 800 грн.);
- 5) золотого годинника торгової марки Zenit, що належить Кандидату на праві власності, вартість і період набуття якого не вказані декларантом (мінімальна вартість становить – 121. тис. 800 грн.);
- 6) золотого годинника торгової марки Breguet, що належить Кандидату на праві власності, вартість і період набуття якого не вказані декларантом (мінімальна вартість становить – 121. тис. 800 грн.);
- 7) годинника торгової марки Bovet, що належить Кандидату на праві власності, вартість і період набуття якого не вказані декларантом (мінімальна вартість становить – 121. тис. 800 грн.);
- 8) колекції монет, що належить Кандидату на праві власності, вартість і період набуття якої не вказані декларантом (мінімальна вартість становить – 121. тис. 800 грн.);
- 9) колекції марок, що належить Кандидату на праві власності, вартість і період набуття якої не вказані декларантом (мінімальна вартість становить – 121. тис. 800 грн.);
- 10) готівкових коштів на суму 30 тис. доларів США і 20 тис. євро.

Таким чином, Кандидат є власником цінного рухомого майна, мінімальна вартість якого складає 852 тис. 600 грн. (фактична вартість невідома), та готівкових коштів на суму 30 тис. доларів США і 20 тис. євро.

Кандидат також є власником легкового автомобіля ACURA MDX, 2008 р. випуску, вартість якого декларант не вказує. Ознайомившись з даними з відкритих джерел, Громадська рада доброчесності встановила, що станом на сьогодні ціна вживаного автомобіля зазначеної марки та року випуску складає 450-600 тис. грн. ([https://auto.ria.com/uk/search/?category_id=0&marka_id=98&model_id=955&state=0#state\[0\]=0&s_yers\[0\]=2008&po_yers\[0\]=2008&currency=1&marka_id\[0\]=98&model_id\[0\]=955&countpage=10](https://auto.ria.com/uk/search/?category_id=0&marka_id=98&model_id=955&state=0#state[0]=0&s_yers[0]=2008&po_yers[0]=2008&currency=1&marka_id[0]=98&model_id[0]=955&countpage=10)).

Крім того, відповідно до даних суддівського дос'є, у період з 2012 по 2015 рр. Кандидат здійснив 33 закордонні подорожі, у тому числі до міст, у яких знаходяться відомі світові курорти. Колишня дружина Кандидата за той самий період часу здійснила 31 закордонну подорож (у 2012-2014 рр. перебувала у шлюбі з кандидатом), а дочка кандидата 17 закордонних подорожей (16 подорожей спільно з Кандидатом).

Як мінімум одну з поїздок Кандидат здійснював на чартерному рейсі. Згідно з даними інтерв'ю Кандидата, доступного у відкритих джерелах, поїздки він здійснював за власний кошт, а квитки були придбані за прийнятну ціну (<http://www.radiosvoboda.org/a/news/28301757.html>, див. відео з 10 хв. до 12.45 хв.). При цьому, загальний період часу перебування кандидата за межами України перевищує піврічний термін.

Аналізуючи відповідність майнового стану Кандидата його офіційним доходам, звертаємо увагу на те, що майже всю свою професійну кар'єру Кандидат працював на посадах, пов'язаних з виконанням функцій держави. Зокрема, у 2000-2004 рр. в органах прокуратури, у 2006-2007 рр. на посаді помічника народного депутата України на платній основі, з 2007 р. на посаді судді Округового адміністративного суду м. Києва.

На утриманні Кандидата перебувають двоє неповнолітніх дітей, а певна частина заробітної

плати, очевидно, витрачається на утримання майна, зазначеного у декларації.

Водночас офіційні доходи кандидата у 2013-2015 рр. є порівняно невисокими і більш як на 90% складаються з заробітної плати судді. Зокрема, у 2013 р. доходи кандидата становили - 237 970 грн., у 2014 р. - 247 838 грн., у 2015 р. – 227 085 грн. При цьому реальні доходи Кандидата є суттєво нижчими, оскільки ці доходи були оподатковані.

За таких умов, вважаємо очевидною невідповідність між майновим станом та стилем життя Кандидата та його офіційними доходами.

Водночас ми враховуємо, що майновий стан і стиль життя Кандидата може бути пояснений за рахунок оплати його видатків членами його сім'ї. Так, відповідно до даних майнових декларацій за 2013-2015 рр., доходи членів сім'ї Кандидата у 2013 р. склали - 2 654 грн, у 2014 р. - 1 450 485 грн., у 2015 р. – 0 грн.

Тим не менше, на нашу думку, навіть цих коштів недостатньо для того, щоб повною мірою пояснити джерела походження майна у Кандидата та коштів на оплату численних закордонних поїздок.

Крім того, ми враховуємо дані, які породжують сумніви у законності походження коштів членами сім'ї Кандидата у 2014 р. Так, майже третину суми, отриманою сім'єю Кандидата у 2014 р., становлять кошти, задекларовані за статтею «подарунки, призи, виграші». При цьому, Кандидат відмовився пояснювати джерела походження цих подарунків, призів або виграшів, пославшись на конфіденційність цієї інформації, та ненадану членами сім'ї згоду на її розголошення (<http://www.radiosvoboda.org/a/news/27068491.html>, див. відео з 2.55 хв. до 3.10 хв.).

Ми також звертаємо увагу на те, що 998 380 грн. доходу члени сім'ї Кандидата отримали від зайняття підприємницькою діяльністю. Єдиним членом сім'ї, який міг здійснювати підприємницьку діяльність у 2014 р. є колишня дружина Кандидата. Водночас відповідно до даних Витягу з єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань колишня дружина Кандидата стала підприємцем лише 17 вересня 2014 р. (Додаток 1). Таким чином, майже 1 млн. грн. доходу колишня дружина Кандидата зуміла отримати менше ніж за 3,5 місяці від моменту реєстрації підприємцем.

3. Громадська рада доброчесності має серйозні підстави вважати, що розлучення Кандидата у 2015 р. є фіктивним, а його справжньою метою є приховування справжніх статків Кандидата. Таке припущення можна зробити з огляду на такі обставини.

Відповідно до даних з Єдиного державного реєстру судових рішень 12 травня 2015 р. Дарницький районний суд м. Києва ухвалив рішення (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/44135734>) про припинення шлюбу між Кандидатом та його дружиною. Згідно з інформацією щодо стадії розгляду судових справ відповідна заява колишнього подружжя була зроблена 3 квітня 2015 р. (Додаток 2).

Водночас згідно з інформацією, яка міститься у суддівському досьє, Кандидат та його дружина продовжували подорожувати разом як під час процесу розлучення, так і після нього. До того ж, щонайменше одна з спільних поїздок Кандидата та його колишньої дружини відбулася без участі їхніх дітей. На наш погляд, ці відомості породжують обгрунтовані сумніви у тому, що розлучення Кандидата не мало фіктивного характеру.

Ми також враховуємо інформацію, яка міститься у журналістському розслідуванні, яка також може додатково свідчити про фіктивність розлучення Кандидата. Ось уривок із цього дослідження.

*“У травні 2015 року Дарницький райсуд виносить **рішення** про розірвання шлюбу. Цікаво, що відповідно до рішення, донька мала б залишитись проживати з батьком, а син з матір'ю. У декларації за 2015 та 2016 ви вже не знайдете дружини, але є двоє дітей. Тобто, або сім'я не виконує рішення суду і батько живе з двома дітьми, або ж сім'я зовсім не розпалася та продовжує проживати разом. До речі, за нашою інформацією сім'я Вовків дійсно проживає разом. Це, звичайно, добре, але ж тоді треба декларувати і дружину. Цього не зроблено, і зрозуміло, чому. У 2016 році экс-дружина Павла Вовка стала володаркою чималенького будинку під Києвом. Ви не знайдете цього будинку в декларації судді за 2016 рік, адже, нерухомість колишнього подружжя не підлягає декларуванню, однак, цікавий факт: до 2016 році цим будинком володіла мати судді Вовка – Зінаїда Зонтова. Для чого матері судді продавати будинок своїй, вже колишній, невістці? Це додатково підтверджує інформацію про фіктивність розлучення”* (<http://blogs.pravda.com.ua/authors/butko/58eca12c60963/>).

4. Згідно з даними, опублікованими у відкритих інтернет-джерелах, Кандидат погрожував кримінальною відповідальністю за подання запиту щодо доступу до публічної інформації. Так, у відповідь на запит щодо надання публічної інформації щодо підстав та обставин отримання службової квартири суддею, голова суду не лише відмовився надавати цю інформацію, але й вказав, що “запит може бути кваліфікований компетентними органами в якості вчинення дій, спрямованих на порушення недоторканності приватного життя особи”. Далі суддя процитував положення статті 182 Кримінального Кодексу України (<http://www.pravda.com.ua/news/2017/03/16/7138355/>).

На думку Громадської ради доброчесності, погроза кримінальною відповідальністю за подання інформаційного запиту є прикладом поведінки, що підриває авторитет судової гілки влади. Саме так цю відповідь було розцінено у численних публікаціях у засобах масової інформації (див., зокрема, <http://grom-ua.org/node/1068>, <http://uazmi.org/news/post/cKqfnapiquUK4uGNH7UvXO>).

Крім того, сам факт відмови у наданні відповіді на запит є вкрай сумнівним під кутом зору законності цього рішення, оскільки відповідно до частини 5 статті 6 Закону "Про доступ до публічної інформації": "не може бути обмежено доступ до інформації про розпорядження бюджетними коштами, володіння, користування чи розпорядження державним, комунальним майном, у тому числі до копій відповідних документів, умови отримання цих коштів чи майна, прізвища, імена, по батькові фізичних осіб та найменування юридичних осіб, які отримали ці кошти або майно".

5. Відповідно до даних, які містяться у відповіді на запит про надання публічної інформації, у період з 10 травня 2011 р. до 6 квітня 2017 р. 9 суддів Окружного адміністративного суду м. Києва отримали у користування службові квартири. У відповіді на той же запит міститься інформація, що 5 із 9 отриманих суддями квартир були виведені з числа службових (Додаток 3), а згодом – приватизовані.

На думку Громадської ради доброчесності, спосіб приватизації житла суддями Окружного адміністративного суду м. Києва є вкрай сумнівним під кутом зору доброчесності. Адже, Закон України «Про судоустрій і статус суддів» з 2010 р. гарантує право судді лише на

службове житло. Натомість, виведення квартири з фонду службового житла вимагає його поповнення для забезпечення житлом інших осіб, які потребують службове житло. А це означає, що таке житло не отримують багатодітні сім'ї, вразливі категорії населення, військовослужбовці тощо, які багато років перебувають у черзі на отримання житла.

Ми враховуємо, що Кандидат брав участь у сприянні отриманню і подальшій приватизації службового житла суддями Окружного адміністративного суду м. Києва. Спосіб, у який це було зроблено, описано у статті «Кандидати до Верховного Суду: зустрічайте одіозних», яка наявна у відкритому доступі у мережі Інтернет (<http://blogs.pravda.com.ua/authors/butko/58eca12c60963/>). Ось фрагмент з цього журналістського розслідування:

«Отже, суть схеми така: 5 суддів отримують чималі службові квартири у новобудовах від суду як службові. Щойно отримавши, шукають механізм вивести їх із службових і приватизувати. І такий механізм знаходять: начебто вони не придатні до проживання бо... їх використання потребує матеріальних вкладень.

А тепер стежте за строками:

04.11.2013 судді просять вивести квартири з числа службових.

05.11.13 збори суддів задовольняють їх клопотання і зобов'язують Вовка в 10-тиденний термін подати відповідні заяви. Але Вовк П.В. нічого не робить і обурені судді подають в суд.

Усім відомо, як роками тягнуться судові справи у судах. А тепер рахуйте, скільки часу судились самі судді. Отже, 26.11.13 року Окружний адміністративний суд передає цю справу до Київського окружного адміністративного суду. А цей суд вже 03.12.13 року відкриває провадження і призначає засідання на 11.12.13. Але так поспішають, що засідання проводять 10.12.13. На нього ніхто не приходить, Вовк П.В. не подає жодних заперечень. І вже 12.12.13 суд виносить остаточне рішення – позов задовольнити, зобов'язати голову суду подати заяву про виведення 5-ти квартир з числа службових. Ось це рішення: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/36028508> Швидкість розгляду справи, та ще й з передачею з одного суду до іншого вражає, ні?

Звісно, рішення ніхто не оскаржує, а 23.12.13 – у перший же день набрання ним чинності, Вовк В.П. подає заяву про виведення квартир з числа службових, а 26.12.13 Печерська райадміністрація виносить рішення N710 про задоволення цього клопотання (по квартирі Аблова)... Щоб зрозуміти, скільки держава подарувала цим суддям наведемо лише один факт. У 2015 році суддя Є. Аблов приватизував службову квартиру на малолітнього сина, а у 2016 році продав за... 9 100 000 грн! Це відображено у його декларації, а також у заяві, яка розміщена на сайті Вищої ради правосуддя».

6. Громадська рада доброчесності має підстави стверджувати, що Кандидат некоректно заповнив Декларацію особи уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2015 р. (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/aeaf8ba3-75c1-46c7-81ea-42764a98c941>)

Так, відповідно до п. 31 Роз'яснення Національного агенства з питань запобігання корупції щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно заходів фінансового контролю

(http://nazk.gov.ua/sites/default/files/rozyasnennya_15.08.16_15.30_14_0.pdf) Кандидат мав обов'язок вказати чи було цінне рухоме майно (картини, ікони, марки, годинники) набуто до початку періоду здійснення суб'єктом декларування діяльності з виконання функцій держави або місцевого самоврядування або під час такого періоду.

Громадська рада доброчесності відзначає, що Кандидат проігнорував цей обов'язок.

Відповідно до п. 32 Роз'яснення Національного агенства з питань запобігання корупції вартість кожної цінної рухомої речі вказується в декларації окремо, крім випадків, коли цінні рухомі речі становлять набір (столовий сервіз, набір меблів, набір ювелірних прикрас тощо) і були придбані одночасно.

Однак, всупереч цим вимогам, при заповненні декларації Кандидат вжив термін «ікони», не перелічивши кожну з цих ікон окремо. Ми припускаємо, що «ікони» не становлять єдиний набір, оскільки при зазначенні інших видів цінного рухомого майна (картин, монет, марок) Кандидат прямо вказував, що вони становлять єдину колекцію. Вважаємо, що зазначена обставина може свідчити про намір Кандидата приховати справжню кількість цінного рухомого майна, що підлягає декларуванню.

Відповідно до п. 13 Роз'яснення Національного агенства з питань запобігання корупції, за загальним правилом, Кандидат повинен вказати вартість транспортних засобів станом на дату набуття у власність. Позначка «не відомо» може бути поставлена лише тоді, коли вартість майна кандидату невідома і не може бути визначена на підставі правостановлюючих документів.

Враховуючи той факт, що Кандидат набув у власність автомобіль у рік його випуску у 2008 р., найбільш вірогідно, що Кандидат придбав у власність новий автомобіль. З огляду на це, вважаємо за доречне рекомендувати Вищій кваліфікаційній комісії суддів України поставити запитання Кандидату щодо причин не зазначення вартості автомобіля у Декларації особи уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

На думку Громадської ради доброчесності, уже наведених фактів взятих як разом, так і окремо, достатньо для висновку про невідповідність **Вовка Павла Вячеславовича** критеріям доброчесності і професійної етики.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки

1. Інформація з єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань;
2. Прінт-скрін інформації щодо стадії розгляду щодо стадії розгляду судових справ;
3. Скан-копія відповіді на запит про отримання публічної інформації.

Координатор

Громадської ради доброчесності